Colinde, Colinde

de Mihai Eminescu

Colinde, colinde,
E vremea colindelor,
Caci ghiata se-ntinde
Asemeni oglinzilor.
Si tremura brazii
Miscand ramurelele,
Caci noaptea de azi-i
Cand scanteie stelele.
Se bucur copiii,
Copiii si fetele,
De dragul Mariei
Isi piaptana pletele...
De dragul Mariei
Si-al Mantuitorului
Luceste pe ceruri
O stea calatorului.

Colindatorii

de George Cosbuc

Cad fulgii mari incet zburand,
Si-n casa arde focul,
Iar noi pe langa mama stand
De mult uitaram jocul.
De mult si patul ne-astepta,
Dar cine sa ne culce?
Rugata, mama repeta
Cu glasul rar si dulce
Cum sta pe paie-n frig Hristos
In ieslea cea saraca,
Si boul cum sufla milos
Caldura ca sa-I faca,
Dragut un miel cum I-au adus
Pastorii de la stana
Si ingeri albi cantau pe sus
Cu flori de mar in mana.
Si-auzi! Rasar cantari acum,
Franturi dintr-o colinda,
Si vin mereu, s-opresc in drum,
S-aud acum in tinda
Noi stam cu ochii pironiti
Si fara de suflare;

Sunt ingerii din cer veniti
Cu Ler, oi Domnul mare!
Ei canta inaltator si rar
Cantari de biruinta,
Apoi se-ntorc si plang amar
De-a Iudei necredinta,
De spini, de-ostasi, si c-a murit
Dar s-a deschis mormantul
Si El acum e-n cer suit
Si judeca pamantul.
Si pana nu taceau la prag,
Noi nu vorbeam nici unul
Sarac ne-a fost, dar cald si drag
In casa-ne Craciunul.
Si cand tarziu ne biruia
Pe vatra calda somnul,
Prin vis vedeam tot flori de mar
Si-n fase mic pe Domnul.

Primeneste-ti, gazda, casa!

de George Tarnea

Primeneste-ti gazda casa,
umple vadra, pune masa,
fa poteca prin gradina
si-n pridvor tine lumina,
ca venim de multisor,
drumul nu ne-a fost usor,
tot prin viscol, tot prin gloata,
ziua toata, noaptea toata,
gerul iernii ne-a patruns
dar de-ajuns tot am ajuns,
sa-ti cantam, sa-ti colindam,
vestea Nasterii sa-ti dam
sa te bucuri, sa te-nchini,
de belsug pentru gradini,
de mioare prin ponoare,
de credinta si de soare,

de noroc la iarmaroc,
de copii pe langa foc.

Iarna

de Elisaveta Novac
Norii cu caciuli pe frunti
A adus iarna din munti.
Ea coboara de pe creste,
Frumoasa ca o poveste.
Mai intai, a pus pe strada,
Un covor alb, de zapada.
Dalbe flori a prins pe ramuri,
A pictat stelute-n geamuri.
Cad in leagane usoare,
Pun beteala si culoare,
Prin paduri si prin campii,
Joc de stele argintii.

Mos Craciun

de Mircea Dem. Radulescu
Mag batran din vremuri bune, Mos Craciune,
Rasarind din lumi de basme, tu vii iar cu traista plina
De minuni, de daruri sfinte si de datina crestina.
Mos Craciune, Mos Craciune,
Mag batran din vremuri bune,
Azi, cand vii cu traista plina, cum veneai si altadata,
Am sa-ti fac o rugaciune,
Mos Craciune...
Sunt copii la noi in tara, multi ca spuza de saraci,
Numai tu poti sa-i impaci...
Pe la vatra lor sarmana treci si-acum si nu uita

Sa le-aduci si lor o raza din milostivirea ta,
Si le-alina a lor povara:
Crestineasca bucurie sa cuprinda intreaga tara...
Pentru ei ma rog de tine,
Pentru ei si pentru tine,
Mos Craciune,
Mag iubit din vremuri bune.

Mos Craciun

de Otilia Cazimir

Eu l-am vazut pe MosCraciun, e un mosneag
Cu barba alba, cu cojoc si cu toiag,
Ca toti mosnegii care trec pe drum.

Departe, intr-o tara fermecata
In care nimeni n-a ajuns vreodata,
Sta singur cuc intr-un bordei de fum.

Si trage mosul, trage din lulea.
Si zilele se duc, si iarna vine,
Si prin casute-ncep a-l astepta
Baieti cuminti si fete mici ca tine.

Si intr-o sara, Dumnezeu-cel-Sfant
Intinde mana-i buna spre pamant
Si-anina-n cer, de-un fir de borangic,
Un pui de stea pentru Isus cel mic...

Atunci pe nevazute cararui,
Porneste Mos-Craciun cu sacul lui,
Si cand adoarme zvonul de colinda,
El bate-ncet la usa de la tinda.

A fosit, mosneagul bun, si-acum un an,
Dar tu erai prea mica si nu stii:
Ti-a pus sub perinuta jucarii
Si-un cercelus cu piatra de margean.

Iar cand a fost sa iasa din iatac,

Maicuta l-a pandit de dupa usa,
Sa nu te vare din gresala-n sac,
Ca pe-o papusa!

Mos Craciun

de Octavian Goga

Mos Craciun cu barba alba
Mos Craciun cu traista plina
Vechi stapan atat de darnic
Al copilariei mele
Azi la noi în sat te-asteapta
Toata casa cu lumina
Cu colinde si cu cantec
Si cu crai, cetati de stele.
Sa cobori si-n seara asta
Sol batran de ganduri bune
Toti te-asteapta-n sat la mine,
Du-te, du-te, Mos Craciune!
De nu ti-o fi peste mana
Treci si pe la casa noastra.
Tu, macar o raza-n suflet
Ii trimite pe fereastra.

Bradul

de Vasile Alecsandri

Sus pe culme bradul verde
Sub zapada albicioasa
Printre negura se pierde
Ca o fantasma geroasa,
Si priveste cu-ntristare
Cum se primbla prin rastoace
Iarna pe un urs calare,
Iarna cu sapte cojoace.
El se scutura si zice:
"In zadar tu, vrajitoare,

Aduci viforul pe-aice,
Aduci zile fara soare.
In zadar ingheţi pamantul,
Ucizi florile si stupii
Si trimiţi moartea cu vantul
Si trimiţi foamea cu lupii.
In zadar a ta suflare
Apa-n rauri o incheaga,
Sterge urma pe carare
Si de mine m-i leaga.
In zadar aduci cu tine
Corbul negru si pradalnic,
Si din codrii cu jivine
Faci sa iasa urlet jalnic.
In zadar, urgie cruda,
Lungesti noaptea-ntunecoasa
Si, razand de-a lumii truda,
Scurtezi ziua luminoasa.
In zadar imi pui povara
De zapada si de gheata.
Fie iarna, fie vara,
Eu pastrez a mea verdeata!"